

Sygn. Akt. I C 311/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Bełchatowie Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR M. K.

Protokółant: P. K.

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2018 roku w Bełchatowie

przy udziale (wymienić prokuratora lub przedstawiciela org. społecznej jeśli brał udział w sprawie)

sprawy z powództwa P. S. i D. S. (1)

przeciwko Zakładowi (...) Sp. z o.o. w B.

o zadośćuczynienie

1. zasądza od pozwanego Zakładu (...) sp. z o.o. w B. na rzecz powoda P. S. kwotę 1.000,- zł (jeden tysiąc złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 10 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego Zakładu (...) sp. z o.o. w B. na rzecz powoda D. S. (1) kwotę 500,- zł (pięćset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia od dnia 10 maja 2015 roku do dnia zapłaty;
3. zasądza od pozwanego Zakładu (...) sp. z o.o. w B. na rzecz powoda P. S. kwotę 351,99 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. zasądza od pozwanego Zakładu (...) sp. z o.o. w B. na rzecz powoda D. S. (1) kwotę 331,99 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
5. nakazuje pobrać od pozwanego Zakładu (...) sp. z o.o. w B. na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Bełchatowie kwotę 1.321,40 zł tytułem kosztów poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

MS/C W.. 1 Wyrok sądu I instancji

Sygn. akt I C 311/15

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym w dniu 27 maja 2015 roku powodowie P. S. oraz D. S. (1) wnieśli o zasądzenie od pozwanego Zakładu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. w kwocie 1000,- zł i 500,- zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę za naruszenia dóbr osobistych powodów w związku z ekspozycją za zanieczyszczenie o charakterze odporowym emitowane przez zakład oczyszczalni ścieków. Nadto wnieśli o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podnieśli, że w 2012 roku na terenie osiedla (...) wystąpiła emisja zanieczyszczeń o charakterze odorowym, którego źródłem była działalność pozwanego. Początkowo emisja odczuwalna była w porze wieczornej

przy wysokich temperaturach powietrza, z biegiem czasu emisja stała się częstsza. Zjawisko stało się niezależne od pory dnia, czy warunków meteorologicznych.

W dniu 30 kwietnia 2015 r osoby upoważnione do reprezentacji pozwanej spółki przeprosiły mieszkańców B. za emisję zanieczyszczeń, wskazując na nieprawidłowe wykonanie części konstrukcji zakładu podczas jego modernizacji. W dniu 30 kwietnia 2015 roku odebrany przez pozwaną w dniu 4 maja 201 roku wezwali pozwaną do zapłaty nich rzecz kwoty w sumie 1500,- zł tytułem zadośćuczynienia.

W odpowiedzi na pozew pozwany nie uznał żądania pozwu. Wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu pozwany podniósł, iż spółka prowadzi działalność na terenie Oczyszczalni (...) od 1983 roku. Pozwany podejmuje szerokie działania inwestycyjne w celu stworzenia dobrze funkcjonującego zakładu gospodarowania odpadami. Stosuje nowoczesną technologię i spełnia restrykcyjne normy unijne.

Pozwany we własnym zakresie stosuje monitoring uciążliwości zapachowych sporządzony przez firmy zewnętrzne. Z analizy przeprowadzonych badań i kontroli wynika, że pozwany nie przekracza standardów emisyjnych i nie przyczynia się pogorszenia stanu środowiska. Zakład stale podlega ciągłej rozbudowie, w celu zminimalizowania oddziaływania przedsiębiorstwa na środowisko i okolicznych mieszkańców. Spółka wprowadza szereg inwestycji mających na celu minimalizację uciążliwości zapachowych w jej sąsiedztwie.

Został zbudowany system hal suszarniczych do suszenia osadów pościelowych, stację odwodnienia osadu, magazyn osadu wysuszonego, zbiornik osadu przefermentowanego. Ponadto pozwana spółka przeprowadziła modernizację istniejącego sposobu zagospodarowania osadów ściekowych wytwarzanych w (...) oczyszczalni, która pozwoliła dostosować jej funkcjonowanie do unijnych przepisów ochrony środowiska w zakresie gospodarki odpadowej. W związku z naturalnym procesem uwalniania odorów do powietrza pozwany od lipca 2014 roku rozpoczął działania zmierzające do ograniczenia uciążliwości odorowych. Polegały one m.in. na zleceniu przeprowadzenia przez wyspecjalizowane firmy zewnętrzne badań olfaktometrycznych mających na celu określenie źródła emisji zapachów złoonych , nawiązania współpracy z innymi oczyszczalniami ścieków, w celu zweryfikowania skuteczności działań antyodorowych, poprawienia jakości procesu technologicznego, w celu zweryfikowania zainstalowania dwóch zamgławiaczy służących do wytwarzania bardzo drobnej mgły z dodatkiem preparatów antyodorowych, za pomocą których następuje neutralizacja odorów.

W dniu 1 kwietnia 2015 roku pozwany zlecił Wydziałowi Budownictwa i Ochrony (...) opracowanie audytu odorowego w celu określenia źródła emisji związków złoonych oraz stopnia zaawansowania poziomu technologicznego i jej aktualnego wpływu na emisję odorów.

Jednocześnie zakwestionował, że nieprzyjemne zapachy nie mogą naruszać dobra osobiste powodów. Dopóki ingerencja te nie przekraczają granicy tego, co w naszej kulturze rozsądnie jest tolerować, nie powinno się w ogóle mówić o naruszenie dobra osobistego. Ochrona dóbr osobistych w ocenie pozwanego polega na powszechnym zakazie ich naruszania, a więc na powszechnym obowiązku zaniechania. Nie można, zatem na podstawie samego twierdzenia o istnieniu dobra osobistego domagać się od innych pozytywnego zachowania, jeśli obowiązku takiego nie nakłada na ich przepis prawa. Działania jego pozostają zgodnie z prawem z uwagi na to, że posiada decyzje administracyjne, w których stwierdzono jest, że nie narusza jakiegokolwiek norm emisyjnych, nie stwarza zagrożenia dla środowiska naturalnego. Pozwany kwestionuje naruszenie dobra osobistego w postaci nietykalności mieszkania, godności oraz do korzystania z zasobów środowiska naturalnego.

Sąd zważył co następuje:

Uchwałą nr 50/V/91z dnia 28 marca 1991 roku Rady Miejskiej w B. została powołany Zakład (...) Sp z o.o. B.. Spółka prowadzi również działalność na terenie Oczyszczalni (...). Oczyszczalnia działa zgodnie z instrukcjami przewidzianymi prawem.

(okoliczność niesporna)

Powód P. S. mieszkańcem B. jest od 1986 roku.

(dowód: zeznania powoda P. S. w charakterze strony k - 729).

Od 1990 roku powód P. S. zamieszkuje na osiedlu (...).

Od 2012 roku rozpoczęła się rozchodzenie zapach nie można było wówczas funkcjonować. Krytycznym rokiem był rok 2014 kiedy otwieranie okien było ryzykowne. Odór pojawiał się codziennie. Nasilał się w godzinach wieczornych. Na osiedlu (...) jest kompleks sportowy. Smród spowodował, że nie można było odpoczywać w domu przy otwartym oknie. Powód przeklinał był rozdrażniony, mimo iż jest osobą spokojną i opanowaną. W związku z powyższym nie organizował żadnych spotkań w domu. Sporo czasu przebywał na ulicy (...) u koleżanki. Ustalenie źródła smrodu nie było trudne. Używanie odświeżacza nie przynosiło efektu. Jedzenie posiłków nie było przyjemne. W linii prostej od osiedla do budynków w których mieszka powód usytuowana jest siedziba pozwanego .

(dowód : zeznania świadka I. S. k 530-532 zeznania powoda P. S. k- 729, zeznania świadka D. S. (2) k 527-529))

Do 2010 roku nie było żadnych problemów. Poczynając od 2012 roku problem wyziewów odorowych miał charakter powszechny i częsty. Eskalacja problemu nastąpiła w 2012 roku a w szczególności w 2013 roku. Spowodowało to, iż powód odczuwał dyskomfort we własnym miejscu zamieszkania. „Ten zapach” był uciążliwy, gdy wracał do domu”. Uniemożliwiał mu normalne funkcjonowanie, zniechęcał do spożywania posiłków. Powód jest osobą aktywną, lubi grać w piłkę, biegać. W związku z emisją odorów preferował inne miejsce uprawiania dyscyplin sportowych w B..

Te zapachy wpływały irytująco i negatywnie na stosunki rodzinne. Od zmiany na stanowisku prezesa nastąpiło zmniejszenia nasilenia tych zapachów, co wynikało z wprowadzenia zmian technologicznych.

Na pewno działalność (...)K. zredukowała emisję wynikającą z zastosowania błędnej technologii oczyszczania. W chwili obecnej mieszkańcy borykają się z problemem smogu i to jest tożsame ze zjawiskiem, które miało miejsce w 2012-2015 roku.

(dowód : zeznania powoda P. S. w charakterze strony k – 729)

Powód D. S. (1) na Osiedlu (...) mieszka od stycznia 2014 roku. Początek emisji odorów na Osiedlu (...) datuje się od 2011-2012 roku. Eskalacja uciążliwości odorowych wystąpiła od 2012 roku. W 2014, 2015 roku dochodziło do tego, że nie można było otworzyć okien. Do domu D. S. (1) wracał zirytowany, że znowu śmierdzi. Strach było otworzyć okna, bo odór wchodził do pomieszczeń. Zdarzało się, że małżonkowie S. uciekali z domu, aby coś zjeść. Wstyd było zapraszać znajomych. Czasami dochodziło do furii, że wyprasowana świeża bielizna śmierdziała odorem. Znajomi małżonków S. wyśmiewali się, że na B. śmierdzi. Jadąc przez Z., w bezpośrednim sąsiedztwie oczyszczalni nie można było przejechać. Zaniechali na terenie osiedla działalności rekreacyjnej.

(dowód: zeznania świadka D. S. (2) k 527-529)

M. K. (2) mieszka na osiedlu (...) od 2009 roku. Poczynając od tego roku na tym osiedlu śmierdziało. Intensywność smrodu uzależniona była od warunków atmosferycznych. Gdy smród wszedł do mieszkania to zbierało się na wymioty.

(dowód: zeznania świadka M. K. (3) k 533 i 534 akt)

P. K. (2) mieszkańcem B. jest o 1978 roku. Mieszka na Osiedlu (...) tj osiedlu najdalej oddalonym od osiedla (...), z tego też powodu nie jest mu znana uciążliwość odorowa w latach 2013-2014. Od dnia 23 grudnia 2014 roku P. K. (2) jest Prezesem Spółki (...) K. w B.. W momencie powierzenia obowiązków Prezesa P. K. (2) Prezydent Miasta nałożyła na niego obowiązek maksymalnego ograniczenia uciążliwości odorowych. W październiku 2014 roku uruchomiono instalację osuszania osadów, tzw. suszarnie słoneczne, które były w początkowym stadium eksploatacji. Mnogość niedoróbek technicznych, wysoka awaryjność sprawiły, że emisja odorów na koniec kwietnia 2015 roku trwała przez okres przez kilka do kilkudziesięciu godzin. W 2014 roku proces stabilizacji osadów w

otwartych basenach fermentacyjnych mógł być powodem pojawienia się odorów, bowiem instalacją był na etapie udoskonalania i poprawiania. Działania inwestycyjne, które podjęła spółka w zakresie budowy suszarni była wypadkową zmieniających się przepisów gospodarki osadowej prowadzonej przy tego typu obiektach.

W trakcie pracy P. K. (2) na stanowisku Prezesa Spółki (...)K. dokonał korekty procesów technologicznych, zamontowano bariery wodorowe i wprowadzono absolutną dyscyplinę i reżim wszelkich działań służących ograniczeniu zapachów odorowych. Spółka podjęła badania w celu określenia, jakości powietrza. Opinia nie dotyczy lat 2013-2015. Nie dotyczyła obecnego roku tj 2016. W sąsiedztwie osiedla (...) nie spotkał się nigdy ze zjawiskiem wylewania gnojowicy.

W 2014 roku mieszkańcy B. protestowali przeciwko odorowi.

(dowód: informacje prasowe k 45,k 49-50)

W 2015 roku spółka zleciła badania olafaktometryczne i emisyjne wyspecjalizowanym firmom. Montaż barier antyodorowych nastąpił w 2015 roku. W odniesieniu do końca kwietnia obecnie jest lepsza, jakość powietrza. Obecnemu Prezesowi W.-K. nie jest znane czy w okresie 2013-2014 roku była jakieś zabezpieczenia antyodorowe. Odczuwane w 2013-2014 roku uciążliwości odorowe mogły wynikać z otwartych basenów fermentacyjnych. Dopiero w pracy na stanowisku Prezes mógł osobiście przekonać się o poziomie emisji odorów. Nałożenie się trudności technicznych spowodowało, iż w kwietniu 2015 roku przeprosił mieszkańców za uciążliwości odorowe.

(dowód: zeznania P. K. (2) w charakterze strony k- 729-730)

Zarówno, w 2014 jak i w kwietniu 2015 roku wpływały zarówno do Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Ł. delegatura w P. jak i do (...) w B. skargi na stwierdzone nieprzyjemne zapachy, które były wyczuwalne w różnych rejonach B..

(dowód: skargi k 586-610).

Powiatowy Inspektor Sanitarny rejestrował skargi na uciążliwości odorów. Skarg około 10 w 2015. Wcześniej też były skargi. Powiatowy Inspektor Sanitarny nie przeprowadza badań w zakresie uciążliwości odorowych. Wykonuje je Inspektor (...)

(dowód: zeznania świadka E. M. k- 630)

Pozwany podejmował próbę ograniczenia substancji złowonnych. Największy problem sprowadzał się do tego, iż były otwarte baseny fermentacyjne. Po czym zlecone zostało przykrycie basenów i odprowadzenie złowonno powietrza a następnie rozłożenie tych substancji w filtrach. Z tego powodu została nawiązana współpraca z profesorem J.. Największe uciążliwości były w 2013 i 2014 roku. Oczyszczalnia cały czas generuje odory. Oczyszczalnia przez cały czas generuje odory. W polskim prawie nie ma norm i przepisów określających dopuszczalną ilość substancji złowonnych .

(dowód: zeznania świadka W. P. (1) k 630-631)

W 2015 roku (...) Sp. z o.o. wykonywała szereg pomiarów u pozwanego.Od tego czasu dokonywali mierzenia odorantów.

(dowód: zeznania świadka W. P. (2) k 536)

Zlecenie zmierzenia odorantów firma otrzymała w 2015 roku Prace zostały rozpoczęte w maju. Każdy pomiar odnosił się do stanu pracy instalacji, wielkości emisji w dniu wykonania pomiaru. W przypadku oczyszczalni widoczne są okresy, kiedy emisja substancji odorowych jest większa lub mniejsza w zależności od warunków pogodowych. Na temat substancji odorowych od wiosny 2014 -2015 instytut nie może się wypowiadać, bowiem nie dokonywali badań. W prawodawstwie polskim brak jest norm odorantów. Tylko prawo ochrony środowiska zawiera przepisy, które umożliwiałyby dokonanie jednoznacznej oceny, czy dane oddziaływanie przekraczało dopuszczalne normy.

Stwierdzenie, że zapach występuje na dany terenie czy też nie, nie jest jednoznaczne z jego uciążliwością. Normy, które tworzone w pozostałych komponentach biorą pod uwagę zdrowie człowieka i jakość środowiska, jaką chcą zachować, ale również możliwości techniczne, technologiczne i ekonomiczne. Oddziaływanie odorantów jest zależne od warunków lokalowych. Może być porównywane z innymi zakładami wielkość emisji. Nie można stwierdzić, czy w danym wypadku norma została naruszona. Badanie W.-K. zleciło wykonanie badań wyłącznie na swoje potrzeby. Pierwsza analiza została wykonana w czerwcu 2015 roku Częstotliwość substancji odorowych musi być policzona do całego roku, ale wyniki nie są do końca ściśle. Istotą tych badań jest ustalenie źródłem emisji substancji odorowych, jaka jest wielkość, jakie oddziaływanie. Natomiast wyniki badań dokonane w 2015 roku należy uśrednić. To, że oddziaływanie mieści się w normie nie oznacza, że nie jest uciążliwe.

(dowód : zeznania świadka Ł. P. k 537-542)

Nie ma obiektywnych ocen substancji odorowych, w momencie, kiedy pojawiają się protesty to był sygnał dla wodociągów, aby podjąć kroki, żeby usunąć przyczyny i ograniczyć emisję odorową. W ramach prowadzonych badań T. J. nie badał i nie mierzył żadnych wskaźników, a jedynie to, co należy zrobić, aby ograniczyć odory. Czas rozruchu komór, jest długi. Uciążliwość zapachowa była najbardziej uciążliwa w okresie jesienno wiosennym 2014-2015r. O. wtedy komory fermentacyjne i uruchomiona została suszarnia. W czasie remontu następowała fala kulminacyjna.

(dowód: zeznania świadka T. J. k- 546)

Substancje odorowe pochodzące z oczyszczalni ścieków mogą mieć istotny wpływ na sferę emocjonalną P. S. w latach 2012-2015, poprzez obniżenie ogólnego samopoczucia i większego nasilenia negatywnych emocji oraz D. S. (1) w 2014-2015.

(dowód: opinia biegłego psychologa k- 703-708 odwrót)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie na podstawie art. 24 kc.

Kodeks cywilny nie zawiera definicji dóbr osobistych, lecz ogranicza się do stwierdzenia, że dobrami osobistymi człowieka są w szczególności: zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska (art. 23). Kodeks cywilny nie zawiera też przepisu wyjaśniającego, czy ma na względzie ogół dóbr osobistych jako pewien zbiór, któremu odpowiada ogólne prawo osobiste podmiotowe będące przeciwstawieniem poszczególnych praw podmiotowych przysługujących poszczególnym podmiotom. Z brzmienia art. 23 kc należy wyciągnąć wniosek, że prawu polskiemu nie jest znane jedno ogólne dobro osobiste i jedno odpowiadające mu prawo osobiste. Istnieje wiele dóbr korzystających z ochrony prawnej i wiele praw osobistych chroniących te dobra. Należy przyjąć, że dobra osobiste - to pewne wartości niematerialne łączące się ściśle z jednostką ludzką.

Z postanowień art. 23 kc wynika, że wymienione w nim dobra osobiste „pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach”. Prawu polskiemu nie jest znany wyczerpujący katalog dóbr osobistych i że tego rodzaju dobra chronione są nie tylko przez przepisy Kodeksu Cywilnego oraz inne przepisy zaliczane do prawa cywilnego, lecz także przez przepisy należące do innych gałęzi prawa obowiązującego w Polsce ramach systemu prawnego (np. prawa karnego). Z istoty zmienności katalogu dóbr osobistych wynika, że wraz ze zmianami stosunków społecznych mogą pojawiać się i znikać pewne dobra osobiste podlegające ochronie prawnej. W trakcie zmian stosunków społecznych doktryna i orzecznictwo uznały za podlegające ochronie dobra osobiste (niewymienione w art. 23), m.in. takie jak: prawo najbliższej rodziny do prawo do spokojnego korzystania z mieszkania, intymności i prywatności inne.

Wyrokiem z dnia 31 maja 2016 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie ACa1621/15 r wskazał, że zgodnie z treścią art. 24 k.c. ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem może żądać zaniechania tego działania, chyba

że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia.

W przywołanym wyżej przepisie ustanowione zostało domniemanie bezprawności naruszenia dobra osobistego. Domniemanie to podlega obaleniu przez wykazanie uprawnienia do określonego działania. Powyższe nie zwalnia jednak strony powodowej z ciężaru udowodnienia, że do naruszenia jej dobra osobistego faktycznie doszło, skoro z okoliczności tej wywodzi dla siebie skutki prawne (art. 6 k.c.).

Zaakcentować też należy, że w sprawie o ochronę dóbr osobistych sąd orzekający dokonuje w pierwszej kolejności ustalenia czy do ich naruszenia doszło i dopiero w razie pozytywnej odpowiedzi na to pytanie winien ocenić, czy działanie pozwanego naruszcyciela było bezprawne. Żądanie zadośćuczynienia na wymienionej podstawie jest zatem uzależnione od pozytywnej oceny, że do naruszenia dobra osobistego poszkodowanego w ogóle doszło.

W literaturze oraz orzecznictwie sądowym ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym ocena, czy nastąpiło naruszenie dobra osobistego, nie może być dokonana według miary indywidualnej wrażliwości osoby, która czuje się dotknięta zachowaniem innej osoby (por. wyrok Sądu Najwyższego z 5 kwietnia 2002 r., sygn. akt II CKN 953/00, LEX nr 55098). Przy dokonywaniu takiej oceny należy mieć na uwadze nie tylko subiektywne odczucie osoby żądającej ochrony prawnej, ale także obiektywną reakcję społeczeństwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 1976 r., sygn. akt II CR 692/75, opubl. OSNC 1976/11/251).

Trzeba zatem przyjmować koncepcję obiektywną naruszenia dobra osobistego w kontekście całokształtu okoliczności sprawy. Kwestia zagrożenia lub naruszenia dóbr osobistych winna być ujmowana w płaszczyźnie faktycznej i prowadzić do ustalenia, czy dane zachowanie, biorąc pod uwagę przeciętne reakcje ludzkie, mogły obiektywnie stać się podstawą do negatywnych odczuć po stronie pokrzywdzonego. Abstrahuje się tym samym od subiektywnych odczuć osób nadwrażliwych oraz takich, które z różnych względów nie mają zdolności do reagowania emocjonalnego na określone zachowania innych podmiotów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 19.10.2005 r., sygn. akt I ACa 353/05, LEX nr 175202).

W doktrynie i judykaturze podkreśla się również, że cześć, dobre imię, dobra sława człowieka są pojęciami obejmującymi wszystkie dziedziny jego życia osobistego, zawodowego i społecznego. Naruszenie czci może nastąpić zarówno przez pomówienie o ujemne postępowanie w życiu osobistym i rodzinnym, jak i przez zarzucenie niewłaściwego postępowania w życiu zawodowym, naruszające dobre imię danej osoby i mogące narazić ją na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu lub innej działalności.

Niewątpliwym jest, że istnieje otwarty katalog dóbr osobistych, a ich celem jest ochrona dobrostanu, związanego z zaspokojeniem ważnych, godnych szacunku zobiektywizowanych potrzeb duchowych psychologicznie uwarunkowanych człowieka

N. Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 6 maja 2010 r., II CK 4/9, OSNC-ZD 2011/1 poz. 4. zaproponował, iż dobra osobiste, należy ujmować w kategoriach obiektywnych, jako wartości o charakterze niemajątkowy ściśle związane z człowiekiem, decydujące o jego byciu, pozycji społecznej, będące wyrazem odporności fizycznej i psychicznej oraz możliwości twórczych, powszechnie uznane w społeczeństwie i akceptowane przez system prawny. Nierozzerwalne związanie tych wartości, jako zespołu cech właściwy człowiekowi stanowiących o jego walorach z jednością ludzką wskazując na ich bezwzględny charakter towarzyszący mu przez całe życie.

Otwarty katalog dóbr osobistych, skutkuje uznaniem iż jego celem jest ochrona dobrostanu, związanego z zaspokojeniem ważnych, godnych szacunku zobiektywizowanych potrzeb duchowych, psychologicznie uwarunkowanych.

Powodowie występując z niniejszymi żądaniami wskazywali na konkretne sformułowania dobra osobiste i sprowadzały się do naruszenie prawa do mieszkania, które obejmują rozprzestrzenianie się substancji złoonych,

uniemożliwiając im normalne funkcjonowanie we własnym mieszkaniu, wykonywanie podstawowych czynności jakim jest jedzenie.

W ocenie Sądu Rejonowego działania pozwanego w okresie 2013-2014 w stosunku do P. S. i w 2014 roku w stosunku do D. S. (1) naruszyły dobra osobiste w postaci do niezakłóconego korzystania z mieszkania i środowiska, godności osobistej. Smród, nad którym pozwany nie zapanował w rzeczonym okresie wywoływał u nich poczucie wstydu wobec faktu braku możliwości swobodnych relacji z ich znajomymi. Z zeznań zgłoszonych świadków, powoda P. S. wynikało też, że ten stan wywoływał frustrację i bezsilność z powodu rozprzestrzeniającego się smrodu. Trudno nie zgodzić się z zarzutami, że wszędobylski smród nie naruszał dóbr osobistych nie tylko powodów, ale społeczności (...). Twierdzenia te w kontekście zeznań samego Prezesa publikacji lokalnych w zakresie protestów ich w związku ze smrodem oraz przeproszenie mieszkańców, nominacją na prezesa oczyszczalni (...) związana był z nałożeniem na niego obowiązku zlikwidowanie problemu z substancjami złośliwymi wskazują, iż problem ten narastał przez wiele lat i był ignorowany. Odnosząc się do bezprawnego działania należy oceniać przez pryzmat systemu prawa polskiego, w którym brak jest rozporządzenia wykonawczego, z którego można byłoby wywieść, od którego momentu należy wskazać czasookres naruszeń. Na pewno wielkość smrodu narusza normy społeczne skutkowało przypisanie pozwanemu działanie bezprawne w tym zakresie. Przesłuchani w sprawie specjaliści, z którymi pozwany nawiązał współpracę wskazali, że mieli jedynie wskazać, w jakim kierunku iść, jakie podjąć działania w celu eliminacji substancji złośliwych. Sam pozwany będąc już Prezesem Zarządu i Dyrektorem Naczelnym przeprosił w kwietniu 2015 mieszkańców za uciążliwości odorowe spełniając w tym zakresie obowiązek nałożony dyspozycją art 24 kc. Miara działania bezprawnego w latach 2012-14 były protesty mieszkańców B. oraz liczne skargi kierowane do Państwowego I inspektora Sanitarnego oraz Inspektora Ochrony (...) w P. wskazywały na działania bezsprzecznie niezgodne ze standardami i w odczuciu społecznym a nie subiektywnym powodów stanowiły o naruszeniu podstawowych standardów życia w środowisku wolnym od wszelkich uciążliwości ograniczających swobodny sposób korzystania z mieszkania, poruszania się w środowisku i korzystania z dobrodziejstw obiektów sportowych. W konsekwencji należało uznać, że wbrew twierdzenia pozwanego według kryteriów obiektywnych wskazujących na zaistnienie obrazy godności i swobody korzystania z własnego mieszkania godności w zakresie przyjmowania gości bez obaw narażenia ich na działania zapachów złośliwych pozwany naruszył dobra osobiste powodów. Sugerowanie, że miara substancji złośliwych była na takim samym poziomie jak w latach poprzednich nie da się pogodzić z zebrany materiał dowodowy, wskazują na to zeznania I. S., D. S. (2), M. K. (2), powoda P. S. samego prezesa P. K. (2). Pracownicy jednostek badawczych prowadzący u pozwanego badania nie mieli za zadanie wykazania wielkości, które wskazałyby na przekroczenie norm, a jedynie na ustalenia przyczyn ich powstawania. Takie ustalenia prowadzą do potwierdzenia tezy podniesionej przez powodów, że ich dobra osobiste, które wkraczały w ich sferę życia psychicznego zostały naruszone. Stąd też poczucie krzywdy wywołane niekontrolowaną do tej pory działalnością pozwanego nabiera negatywnego znaczenia w odbiorze społecznym. Działanie pozwanego w ramach obowiązującego porządku prawnego, czy wykonywania własnych praw podmiotowych nie mieściło się więc w granicach norm społecznych. bowiem doprowadziło do sytuacji w której nie tylko powodowie, ale mieszkańcy B. protestowali wobec działalności pozwanego, która skutkowałą podjęciem działań modernizacyjnych Oczyszczalni w B.. Podkreślenia wymaga iż działania skutkujące naruszenie dóbr osobistych miały miejsce kiedy P. K. (2) nie stał na czele pozwanego. Obecna sytuacja pokazała, iż poczynił w tym kierunku wiele działań, które w znacznym zakresie wyeliminowały czynnik złośliwy w B..

Mając te okoliczności na uwadze Sąd pominął złożoną opinię Instytutu jako nie przydatną w niniejszym postępowaniu , bowiem zawiera oświadczenia osób trzecich oraz dotyczy okresu nie obciążonego postępowaniem W tym zakresie Sąd podzielił stanowisko Sądu Apelacyjnego w Łodzi VI ACo 477/04 opublikowaną R. (...). Sąd pominął również zeznania świadka G. K. oraz M. Ł. jako nie mających znaczenia dla rozpoznania sprawy, bowiem nie dotyczą działalności oczyszczalni Ś. w B. ich wiedza na temat działania oczyszczalni w P. I R., która nie jest przydatna w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art 24 kc orzeczono o zadośćuczynieniu za doznaną krzywdę. Wysokość tego zadośćuczynienia została określona w oparciu o czasookres trwania niedogodności, która wpływała na stan psychiczny

powodów, biorąc pod uwagę rzeczywista ingerencje w naruszone dobra osobiste, bowiem działania pozwanego odnosiły się życia psychicznego powodów i wywoływały zmianę w ich stanie psychicznym.

O kosztach orzeczono na podstawie art 98 kpc na które złożyły się opłaty sądowe oraz

Poniesione koszty na poczet wynagrodzenia biegłego.